

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 182/2009

z dnia 6 marca 2009 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1019/2002 w sprawie norm handlowych w odniesieniu do oliwy z oliwek

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 113 ust. 1 lit. a) i art. 121 lit. a) w związku z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Należy wyjaśnić, że nazwa, pod którą sprzedawane są oliwy z oliwek i oliwy z wyciśniętych z oliwek, powinna być jedną z nazw określonych przez wspólną organizację rynków rolnych. Dodatkowe informacje dotyczące każdej z określonych kategorii oliwy powinny również być umieszczone na etykiecie, ale niekoniecznie w pobliżu nazwy, pod którą produkt jest sprzedawany. W odniesieniu do towarów zawierających oliwę z oliwek nie należy wymagać ani umieszczenia na etykiecie opisu, ani, co za tym idzie, dodatkowych informacji.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1019/2002 ⁽²⁾ ustaliło uzgodnienia fakultatywne dotyczące oznaczania pochodzenia oliwy z oliwek, mimo że jego celem był system obejmujący obowiązkowe oznaczanie pochodzenia ekstra oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia i oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia, aby odzwierciedlić fakt, że na skutek tradycji rolniczych oraz lokalnych praktyk wyciskania i sporządzania mieszanek wspomniane oliwy mogą mieć zupełnie inny smak i jakość, w zależności od ich geograficznego pochodzenia. Wprowadzone od tego czasu uzgodnienia fakultatywne okazały się niewystarczające, aby uniknąć wprowadzania konsumentów w błąd co do rzeczywistych cech charakterystycznych oliwy z oliwek w tym względzie. Ponadto od 2002 r. rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności ⁽³⁾ ustanowiło zasady dotyczące możliwości monitorowania mające zastosowanie od dnia 1 stycznia 2005 r. Doświadczenia zdobyte w tym zakresie przez podmioty gospodarcze i organy administracyjne umożliwiają wprowadzenie obowiązkowego oznaczania pochodzenia ekstra oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia i oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia.
- (3) We Wspólnocie znaczne ilości ekstra oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia i oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia składają się z mieszanek oliwy pochodzącej

z różnych państw członkowskich i krajów trzecich. Należy ustanowić proste przepisy dotyczące oznaczania pochodzenia takich mieszanek. Takie proste przepisy umożliwiłyby uchYLENIE wcześniejszych przepisów w sprawie „dominującego pochodzenia”, które są skomplikowane w stosowaniu, trudne do skontrolowania i potencjalnie wprowadzają w błąd.

- (4) Niektóre terminy dotyczące właściwości organoleptycznych odnoszących się do smaku lub zapachu ekstra oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia i oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia zostały niedawno zdefiniowane przez Międzynarodową Radę ds. Oliwy z Oliwek (IOOC) w jej zweryfikowanej metodzie oceny organoleptycznej oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia. Stosowanie tych terminów na etykietach ekstra oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia i oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia powinno być zarezerwowane dla oliwy, która została oceniona zgodnie z odpowiednimi metodami analizy. Potrzebna jest procedura przejściowa dla niektórych podmiotów gospodarczych stosujących w chwili obecnej zarezerwowane terminy.
- (5) Wiele państw członkowskich utrzymało krajowe przepisy zakazujące produkcji mieszanek oliwy z oliwek z innymi olejami z nasion do celów wewnętrznej konsumpcji, aby zachować swoje tradycje i pewną jakość produkcji na poziomie krajowym. Przepisy rozporządzenia (WE) nr 1019/2002 nie mają zastosowania do tuńczyka i sardynek objętych odpowiednio rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1536/92 z dnia 9 czerwca 1992 r. ustanawiającym wspólne normy handlowe w odniesieniu do konserwowanego tuńczyka i bonito ⁽⁴⁾ oraz rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2136/89 z dnia 21 czerwca 1989 r. ustanawiającym wspólne normy handlowe w odniesieniu do konserwowanych sardynek ⁽⁵⁾. Celem zachowania jasności wspomniane aspekty powinny być wyraźnie wymienione w rozporządzeniu (WE) nr 1019/2002.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1019/2002.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1019/2002 wprowadza się następujące zmiany:

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 155 z 14.6.2002, s. 27.⁽³⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1.⁽⁴⁾ Dz.U. L 163 z 17.6.1992, s. 1.⁽⁵⁾ Dz.U. L 212 z 22.7.1989, s. 79.

1) artykuł 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Nie naruszając przepisów dyrektywy 2000/13/WE i rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 (*), niniejsze rozporządzenie ustanawia określone normy odnośnie do handlu detalicznego oliwą z oliwek oraz oliwą z wycłoczyn oliwek, o których mowa w pkt 1 lit. a) i b), pkt 3 i 6 załącznika XVI do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

(*) Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.”;

2) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) przed akapitem pierwszym dodaje się akapit w brzmieniu:

„Opisy dokonane zgodnie z art. 118 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 uznaje się za nazwę, pod jaką produkt jest sprzedawany, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 dyrektywy 2000/13/WE.”;

b) w akapicie pierwszym, który staje się akapitem drugim, wyrazy początkowe otrzymują brzmienie:

„Etykieta oliwy, o której mowa w art. 1 ust. 1, zawiera, w postaci zrozumiałego i nieusuwalnego napisu, oprócz opisu, o którym mowa w akapicie pierwszym, ale niekoniecznie w jego pobliżu, następujące informacje dotyczące kategorii oliwy.”;

3) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 akapit pierwszy zastępuje się akapitem pierwszym i akapitem drugim w brzmieniu:

„Ekstra oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia i oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia, jak określono w pkt 1 lit. a) i b) załącznika XVI do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, posiadają na etykiecie oznaczenie pochodzenia.

Produkty określone w pkt 3 i 6 załącznika XVI do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 nie posiadają na etykiecie żadnego oznaczenia pochodzenia.”;

b) ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Oznaczenia pochodzenia, o których mowa w ust. 1, zawierają jedynie:

a) w przypadku oliwy z oliwek pochodzącej, zgodnie z przepisami ust. 4 i 5, z jednego państwa członkowskiego lub kraju trzeciego – odniesienie odpowiednio do państwa członkowskiego, Wspólnoty lub kraju trzeciego; lub

b) w przypadku mieszanek oliwy z oliwek pochodzącej, zgodnie z przepisami ust. 4 i 5, z więcej niż jednego

państwa członkowskiego lub kraju trzeciego – jedną z następujących uwag, w stosownych przypadkach:

(i) »mieszanka oliw z oliwek pochodzących ze Wspólnoty« lub odniesienie do Wspólnoty;

(ii) »mieszanka oliw z oliwek nie pochodzących ze Wspólnoty« lub odniesienie do pochodzenia spoza Wspólnoty;

(iii) »mieszanka oliw z oliwek pochodzących ze Wspólnoty i oliwek nie pochodzących ze Wspólnoty« lub odniesienie do pochodzenia z i spoza Wspólnoty; lub

c) chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 510/2006, zgodnie ze specyfikacją danego produktu.”;

c) skreśla się ust. 6;

4) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:

a) litera c) otrzymuje brzmienie:

„c) oznaczenia właściwości organoleptycznych odnoszących się do smaku lub zapachu mogą pojawić się tylko w odniesieniu do ekstra oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia i oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia; terminy, o których mowa w pkt 3.3 załącznika XII do rozporządzenia (EWG) nr 2568/91, mogą pojawić się na etykiecie tylko, jeśli są one oparte na wynikach oceny przeprowadzonej zgodnie z metodą przewidzianą w załączniku XII do rozporządzenia (EWG) nr 2568/91.”;

b) dodaje się akapit drugi w brzmieniu:

„Produkty sprzedawane ze znakami towarowymi, o których rejestrację wystąpiono nie później niż dnia 1 marca 2008 r. i które zawierają przynajmniej jeden z terminów, o których mowa w pkt 3.3 załącznika XII do rozporządzenia (EWG) nr 2568/91, mogą nie być zgodne z wymogami art. 5 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1019/2002 do dnia 1 listopada 2011 r.”;

5) w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się akapit trzeci w brzmieniu:

„Państwa członkowskie mogą zakazać produkcji na swoim terytorium mieszanek oliwy z oliwek i innych olejów roślinnych, o których mowa w akapicie pierwszym, do celów wewnętrznej konsumpcji. Nie mogą jednak zakazać wprowadzania do obrotu na swoim terytorium takich mieszanek pochodzących z innych krajów i nie mogą zakazać produkcji na swoim terytorium takich mieszanek przeznaczonych do wprowadzania do obrotu w innym państwie członkowskim lub do wywozu.”;

b) w ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Za wyjątkiem tuńczyka w oliwie z oliwek, o którym mowa w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 1536/92 (*), oraz sardynek w oliwie z oliwek, o których mowa w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2136/89 (**), w przypadku gdy obecność oliwy, o której mowa w art. 1 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, w środkach spożywczych, innych niż określone w ust. 1 niniejszego artykułu, jest zaznaczona na etykiecie w innym miejscu niż w wykazie składników, przy użyciu wyrazów, obrazków lub grafiki, bezpośrednio po opisie towarowym środka spożywczego podawana jest zawartość procentowa oliwy z oliwek, o której mowa w art. 1 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, w stosunku do całkowitej wagi netto środka spożywczego.

(*) Dz.U. L 163 z 17.6.1992, s. 1.

(**) Dz.U. L 212 z 22.7.1989, s. 79.”;

c) ustęp 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Opisy, o których mowa w art. 3 akapit pierwszy, mogą zostać zastąpione wyrazami »oliwa z oliwek« na etykietach produktów, o których mowa w akapicie pierwszym i drugim tego artykułu.

W przypadku obecności oliwy z wyciżczyny z oliwek wyrazy »oliwa z oliwek« należy jednak zastąpić wyrazami »oliwa z wyciżczyny z oliwek«.”;

d) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 marca 2009 r.

„4. Informacje, o których mowa w art. 3 akapit drugi, nie są wymagane na etykietach produktów, o których mowa w akapicie pierwszym i drugim tego artykułu.”;

6) w art. 8 ust. 2 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) organizację podmiotów gospodarczych w danym państwie członkowskim, o której mowa w art. 125 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.”;

7) w art. 9 ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Do celów sprawdzenia oznaczeń, o których mowa w art. 4, 5 i 6, zainteresowane państwa członkowskie mogą wprowadzić uzgodnienia odnośnie do zatwierdzania przedsięwzięć, których urzędzenia związane z pakowaniem znajdują się na ich terytorium.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2009 r.

W drodze odstępstwa od ustępu drugiego produkty, które zostały legalnie wyprodukowane i oznakowane we Wspólnocie lub legalnie przywiezione do Wspólnoty i dopuszczone do swobodnego obrotu przed dniem 1 lipca 2009 r., mogą być wprowadzone do obrotu do chwili wykorzystania wszystkich zapasów.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji